ÁRA 30 FILLÉR.

Ötvenharmadik évfolyam 43. szám. Debrecen, 1933 október 28.

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI HETI KÖZLÖNY.

Szerkesztik: Dr. KUN BÉLA és Dr. RÉVÉSZ IMRE. Főmunkatárs: Dr. SZÁSZ IMRE.

Megjelenik minden szombaton. | SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: DEBRECEN, KOLLÉGIUM. | Előfizetési ár félévre hét pengő.

Ötnapi vakáció.

Valamikor a Verne ifjúsági regényét, a Kétévi vakáció-t nagy gyönyörűséggel olvasgattuk s bizonyára ma is az a meggyőződésünk, hogy két évre terjedő vakáció már olyan figyelemreméltó jótétemény, amiről már érdemes beszélni és regényt írni. Ám hogy ötnapi vakáció valaha vezércikk théma is lehet, ugyan ki hitte volna.

Pedig most vezércikkbe kívánkozik ez az ötnapos vakáció, amelyet Hóman Bálint vallás- és közoktatásügyi Miniszter úr elrendelt, azért is, hogy elrendelték, meg azért is, hogy tiltakoznak ellene. Mert ugyanis, legalább az esztergomi főegyházmegyében, tehát az ország legelőkelőbb főpapjának egyházmegyéjében tiltakoznak az ötnapi vakáció ellen és amennyiben a maguk hatáskörében figyelmen kívül hagyhatják, figyelmen kívül is hagyják.

Az ötnapi vakációra az adott alkalmat, hogy a reformáció ünnepe, az utána következő római katholikus ünnepnap és halottak napja a hét közepére esik, úgy, hogy előttük csak hétfő van, amikor iskolába kell mindenkinek menni. Mert a reformáció ünnepén a protestánsok nem mennek, a következő két napon meg a római katholikusok nem mennek. Hóman Bálint Miniszter tehát igen egyszerű és természetes magyar logikával azt rendelte, hogy a vasárnap és a következő három ünnepnap közé szorult hétfő is szünnap legyen.

A Miniszternek ezt a rendelkezését bizonyára lehet pedagógiai szempontból vizsgálat alá venni: vajjon mi a helyesebb, az-e, ha meglehetősen nagy szünnapok számát nem szaporitják tovább, vagy az, ha nem kívánják a gyermekektől az iskolába menetelt olyan napon, amikor az egész figyelmük, a most mult és mindjárt beálló szünet miatt úgy sem tud teljes értékben a tanuláson lenni. Mi az utóbbit tartjuk helyesebbnek, mint a felesleges energiapocséklástól való óvakodást, azonban meg tudjuk érteni az ellenkező álláspontot is. Éppen azért egy cseppet sem lepett volna meg, hogyha az egyidőben úgynevezett tanügyi bácsik ráncolt szemöldökkel szóltak volna ellene a Miniszter okos rendelkezésének.

Azt azonban ingyen sem hittük volna, hogy a Miniszternek ez a rendelkezése vallási, vagy helyesebben: egyházi sérelem alapjává tétetik. Hogy amiatt lehet nagy felzúdulás, mert a nem reformált vallású gyermekeknek is vakációja van a reformáció emlékünnepén.

Minekünk sohasem jutott eszünkbe tiltakozni amiatt, hogy a gyermekeink az úgynevezett úrnapján, vagyis a transsubstantio dogmájának egyenesen miellenünk irányuló ünnepén minden állami és egyéb ilyen felügyelet alatt álló iskolában mindig vakációt kapnak. És ha például december hatodika hétfőre, nyolcadika pedig szerdára esnék, nem ütköznénk meg azon, ha a közbeeső hetedike is szünnappá tétetnék, hogy ennek az egy napnak elengedésével négy egymást követő szünnap legyen. Holott a Szűz Mária szeplőtlen fogantatásának ünnepe a mi egyházunk szempontjából van legalább is olyan aggályos, mint a reformáció ünnepe a római katholikus részen, mert mi csak *egy* szeplőtlen fogantatást ismerünk: az Úr Jézus Krisztusét.

Mindig halljuk odaátaról, hogy ne avatkozzunk az ő dolgaikba s mindenki elégedjék meg a maga egyházának építésével. Helyes. Okosabbat nem is lehetne követelni. Dehát az nem beavatkozás-e a mi szerény életünkbe, ha még azt is sérelemként tárgyalják, hogy egy okos és bölcs, jólelkű és gyermeket szerető Kultuszminiszter meg akarja kímélni az iskolás gyermekeket attól, hogy egy, a tanítás eredményessége miatt úgy sem sokat jelentő napért ne juthassanak abba a helyzetbe, hogy egy kis friss levegőt szívhassanak, egy kicsit meglátogathassák a vidéken lakó szüleiket, egy kicsit a rendesnél több táplálékhoz jussanak, amire bizony sok szükség van a mai világban.

Hóman Bálint sokszor hangsúlyozza, hogy ő komolyan hívő római katholikus. Ebből világos egyrészt az, hogy nem minden római katholikus ember olyan szűklátókörű, amilyenek azok, akik most a vakáció ellen támadnak. Másrészt az, hogy kétségkívül volt alkalma

megismerni előzetesen azoknak a felfogását is, akik most a rendelete ellen támadnak.

Hogy mégis kiadta a helyesnek tartott rendelkezést: azt mutatja, hogy a közügy szempontjait tartja szemelőtt, tehát igazán dignus et amplus a kormányzó feladatra.

Egy püspöklátogatás epilogusa.

Nem szellőztetni akarom, hanem csak ismertetni ezt a — klinikai nyelven —: szép esetet, amely surolja a vallássérelem határát és sok eszméltető tanulságot rejt magában.

Ma tett előttem pót- vagy különbözeti vizsgát hittanból egy középiskolás református vallású diák, akit tegnap a bérmaúton itt járt róm. kath. püspök a bérmálás szentségében (?) részesített.

Hogy történhetett ez meg?... Úgy, hogy a diák házasságon kívül született akkor még református anyától, aki később felekezetenkívülivé lett. A róm. kath. apa később feleségül vette ezt a nőt, de a gyermeket nem törvényesíttette, hanem örökbe fogadta. Az örökbefogadási szerződés nem intézkedik a gyermek vallásáról s a fennálló törvények értelmében a gyermek követi anyjának eredeti vallását. — (A szülők felekezetenkívüli volta ezt nem befolyásolja.)

Tudatlanságból-é, szándékosan-é, a r. kath. elemi iskolába járatták a fiút és ott r. kath.-ként kezelték. Így osztályozták a középiskola I—II. és III. osztályában is. Ekkor derült ki református volta, de a római egyház befolyása, főként a róm. kath. apa akarata egészen tegnapig, a bérmálásig érvényesült a teljesen közömbös (jó, ha nem ellenségünk) volt református anya mellett.

Tulajdonképpen velünk, illetve egyházával csak most kezd megismerkedni ez a diák és úgy látom elég későn, de remélem nem elkésve!...

Most itt mered ránk egy csomó kérdés. Ki a hibás és ki a felelős itten?... Az anya nem tartozik egyik egyházhoz sem. (Kérdezzem, hogy miért?) Egyetlen törekvése és álma, hogy fiának az apai örökséget biztosítsa. Tőle, aki egyházát elhagyta, megtagadta csak rossz indulatot várhattunk. Hogy az apa miért nem törvényesíttette gyermekét, nem tartozik ide, de annyit legalább megtett, hogy eddig a maga vallásában neveltette, noha ahoz, az általa igénybevett törvényes formák alkalmazása alapján, joga nem volt. Igaz, hogy más uton lett volna, de ő nem azon indult el!...

Könnyű az egyházat okolni: miért nem tartja számon juhait és bárányait!?... stb. De akkor öt lelkipásztor kellene ide és hol vagyunk attól is, hogy csak eggyel több legyen!? Ez esetben még lett volna min elindulni, mert ezt megkeresztelték, de hányról derül ki konfirmációkor és esketéskor, hogy nem részesült a

TÁRCA

Mikor a lelkészek is kritika alá jönnek.

Nemes Tanács és Kommunitás közgyűlése tartódott Szoboszló városában 1838 december 26-án Hadnagy Kiss János elnöksége alatt. Jelen voltak: Táblabíró Kürthy János, Feőügyész Borbély Bálint, Alügyész Bíró Sándor, Táblabírók Czeglédy József, Kováts Miklós, Tanácsnokok Tury Mihály, Kováts Mihály, Czeglédy Lajos, Borbély András, Beke Pál, Cseke Sámuel, Szabó János, Nagy Sándor, Jegyző Lenthe Pál, Levéltárnok Tőkés Bernát, Népszónok Császy Imre, Esküttek Gáti Sámuel, Sz. Tóth Mihály, Horog János, Fekete Sándor, Soós Bálint, Dobozy Mihály, Dudolán Mihály, Beődy Mihály, Kováts Jeremiás, Vida Sámuel, Szél Mihály, Dede András, Cs. Tóth Bálint, Détsey János, Bohány Bálint, Szoboszlai János, Móré János, Fodor Sándor, Barna János, Bíró János, Szabó János, Kirtsi András, Magyar János, Kardos Mihály, Gy. Nagy Bálint, Dóró János, T. Tóth Bálint.

2439 szám. Hadnagy Kiss János előterjeszti, hogy a régi szokás szerint e jelen gyűlést leginkább azért hívatta összve, mivel jelen van azon idő, melyben a Belső embereket a Reformata Szent Ekklezsiánál a jövő évre hivatalaikba megerősíteni, vagy az előfordulható esetekhez képpest abból őket elmozdítani és helyetek a nem maradás esetébe más alkalmatos személyekről gondoskodni kelletik. Ezen jelentés folytában felolvastatott a mult évi ugyanezen tárgyba hozott határozás, miutána az ott felhozott azon nehézség, hogy a tiszteletes urak kötelességök szerint az Oskolákra szorgalmatosan nem vigyáznak fel, az Egyházi Gyűlés Oskolára felvigyázó Küldöttség rendelete és azonn Küldöttség ezen közgyűlése eleibe be mutatott naplókönyve által tökélletesen és még sokkal célszerűbben el van hárítva, constatáltatott. Miután továbbá Tiszteletes Lukáts István úr ellen ugyan ottan feljegyzett azon vád, hogy egy szegény embernek gyermekét fizetés nélkül meg nem keresztelte, sőtt a Bábának azt mondta, hogy húzd le az ágyáról eggyik Lepedőjét nékem, másikat magadnak, magának Parti Bálintné Madarász Erzsébeth Bábának személlyés jelenlétébe történt előadása szerint csak annyiba valósult volna meg, hogy Szabó György nevű szegény ember gyermekének Pénz nélküli megkereszteltetését előre meg nem igérte a nélkül, hogy a keresztelendő gyermeket hozzávitték volna, mely miatt a keresztelés két vagy három hétig is elmaradt és azt, hogy „Húzd le a Lepedőjét" csak a Bába részére és annak is azonn kérdésére: „Hát én hogy kapjam meg

szent keresztségben. És hányan nem jönnek elő még ezekre sem?... (Tavaly éppen arról kezdtem hírlapi vitát, hogy a református vallásban való iskolai neveltetésnek sine qua non-ja-é a keresztelés?...)

Azt kell tehát megállapítanunk és mentségünkre felhoznunk, hogy a róm. kath. iskolánál jártak el felületesen — az ő szempontjukból alaposan —, mikor osztályzatot adtak egy másvallású növendéknek. (Azt is meg kell említenem, hogy itten ötféle elemi iskola van: állami, községi, zsidó, róm. kath. és református.)

Most már látszik az ifjún, hogy vergődik és lelki harcai vannak. Sok olyan dolgot tudott meg ebben az érzékeny korában, amiről sejtelme sem volt: születésének körülményeit, a jelen harcát vallási hovatorzásáért stb. Ki fog győzni, nyerni, vagy veszteni?...

Még egyet: az állami intézet igazgatósága, hónapokkal ezelőtt, mikor rájött a dologra, értesítette a szülőket, felettes hatóságát, a róm. kath. lelkészt és engem. A róm. kath. kolléga kifogástalan, kedves ember. Hiszem róla, hogy most is jóhiszeműen és az apa tudtával járt el, de nem kálvinista módon, ami náluk természetes.

Tegnap tehát bérmélták a gyermeket, aki még nem tartotta magát az ismeretlen gályarabok lelki útódjának és semmi ellenállást nem tudott még kifejteni.

Az állami középiskola felettes hatósága pedig tanácsot adott az apának arra nézve, hogy miképpen lehetne a növendéket róm. kat.-á tenni. Nem hiszem, hogy ez kötelessége, vagy jog- és hatásköre lenne és kétlem, hogy hasonló esetben ugyan ilyen buzgóságot fejtene ki református fél érdekében!...

Végül: Mi tegnap tisztelegtünk a bérmáló róm. kath. püspöknél, aki, mint jó magyar ember, szívesen viszonozta azonnal a látogatást. Szép volt és helyes volt, csak ezt az *ürmöst* ne tették volna az ünnepség alkalmából az asztalra, mi elébünk!!...

Kósa Béla.

TUDÓSÍTÁS

A debreceni egyházmegye közgyűléséről.

Október 24-én ülésezett a debreceni egyházmegye F. Varga Lajos esperes és Kulin Imre gondnok elnöklete alatt. Az esperes megnyitó beszédében rámutatott arra a nagyon szomorú állapotra is, amelybe az egyházak fizetésképtelensége folytán református iskoláink jutottak. A tanítók hosszú idő óta fizetést nem kapnak, a tantermeket nem fűtik, a takarítás munkáját végeztetni nem tudják, még a naplókat sem képesek megvásárolni. Az államkormányzat csak morzsát ad, még mindig késik az ügy

azonn szegény embertől Szolgálatom bérét?" — mondotta, miutánn jelenleg az is jelentetne ellene, hogy egy szegény embernek Feleségét azért nem temette el Predikátióval, mivel az a Papért szekeret nem küldhetett be. Miután végre Tiszteletes Jósa János úr ellen előadatna mind az, hogy egy szegény asszonynak három gyermekét hármas papi fizetésért keresztelt meg, nem nézvénn ezenn ritka természeti Tüneményt, sem pedig azt, hogy Házasságon kívüli élése miatti tetteért maga is a közönség előtt rossz hírbe forog és így Tiszteletes férfiúhoz éppen nem illő botrányköve ezenn előadásokhoz képpest sújosbodik:

— „Hibául tészi ki ezenn Nemes közönség Tiszteletes Lukáts István urra nézve mindazt, hogy Papi Szent Kötelességéről a világ semmit nem érő egy-két pénzéért elfelejtkezvénn, a szegény ember gyermekét két-három hétig keresztelés nélkül lenni nemcsak megengedte, hanem kénszeritette is, holott mint Lelki Atya a könyörületesség és keresztyéni szolgálat példáját nem csak tanítani, hanem követni is tartozna; mind pedig azt, hogy a Papért szekeret nem küldhető Szegény buslakodó Férjet Lelki vigasztalás nélkül hagyta, annyival inkább, mert a Papért szekeret küldeni csak csupa tisztelet és tellyességgel nem kötelesség; — továbbá Tiszteletes Jósa János úrra nézve nem hagyhatja megrovás nélkül sem azt, hogy semmit nem hajtva a természet ritka Tüneményére és ez által ő a könyörületesség Tolmáttsa és Tanítója könyörületességre nem indíttatván, hármas gyermektől hármas Papi bért kívánt, — sem kiváltképpen azt, hogy Házasságon kívüli magaviseletével, mint aki a tiszta Élet példánya tartozna lenni, okot szolgáltatott a róla való rossz vélekedésre s botránykoztató beszédekre, megelégellvén mindazonáltal ezuttal ezenn közönség, hogy őket illy Lelki Atyákhoz nem illő botránkoztató magok viseletekért küldöttyei által érzékenyen megrovatja s jövőre nézve illy tettek elháritására komolyan felszóllítja, Papi szent hivatalaikba való további megmaradását mindkettőjöknek a jövő évre is óhajtja."

— „2442 sz. Jegyző Lente Pál küldöttségi szónok még ezen közgyűlés folyamán szóval jelenti, hogy a fentebbi pontban érintett határozás folytában a két Tiszteletes uraknak ezen közönség nézeteit, észrevételeit és megrovásait Személyesen tudtokra adták, Tiszteletes urak ezenn közönségnek fentebbi észrevételeit minden délszegség nélkül, sőt telyes méltánylással vették következendőnek s magokat jövőre nézve minden jóra és nemesre örömmel igérték."

— „Küldöttség ezen eljárása tudományul és megelégedésül vétetik, helybehagyatik és jegyzőkönyvbe iktatni rendeltetik." —

Közli: **Bor János.**

generális megoldása. A missziói jelentésből megtudtuk, hogy nagyobb megmozdulás a missziói életben nem volt ugyan, de kielégítően szép munka folyt mindenhol. A lelkésztovábbképző-tanfolyam jól sikerült, sok áldást nyújtott minden résztvevőnek, jövőre is megrendezi az egyházmegye. Négy Dóczi-intézeti elemi iskolai tanító, valamint dr. Szász Imre tanácsbíró és Ördög Lajos lelkészi jegyző esküt tettek. A nyári vasárnapi munkaszünetet eltipró rendelkezés ellen tiltakozott a közgyűlés és kérte, hogy jövőben ilyen rendeletet ne adjanak ki. A gazdavédelmi kedvezmény terjesztessék ki református egyházunk minden intézményére és belhivatalnokára is. A kabai egyház tekintélyes összegű kegyes alapítványhoz jutott. Az erről szóló alapítólevelet a konvent visszaadta kiigazítás végett, mert benne a vallás miniszternek a legfőbb felügyeleti jog biztosíttatik. Közgyűlés minden idevonatkozó jogforrást megnevezve, az alapítólevelet változatlanul terjeszti fel a konventhez, rámutatván arra, hogy a vallásminiszternek az alapítványoknál a legfőbb felügyeleti jogát tételes törvények biztosítják. Az iskolai internátusi és beírási díjak felette magasak. Továbbá az internátusi díjak beszedésénél az intézetek nincsenek tekintettel a hosszú szünidőkre. Közgyűlés kéri ezeknek az indokolatlanul magas díjaknak mérséklését. Az elemi iskolai tankönyvek ára is leszállítandó. Nehány adásvételi szerződés nyert jóváhagyást és kölcsönfelvételhez járult hozzá a gyűlés. Az anyagi szükség, ez a pajzsos férfi grasszál már itt is ebben a traktusban, ahol pedig még nem is olyan régen jólétben és megelégedésben virult minden.

Egy közigazgatási és egy fegyelmi ügyben hozott enyhébb, marasztaló ítéletet az egyházmegyei bíróság.

Ülésezésünket énekléssel és az elnöklő esperes imádságával kezdtük és végeztük.

KÜLÖNFÉLÉK

Vasárnap délelőtt *dr. Ravasz László* püspök a nagytemplomban prédikált.

Templomszentelés Szentpéterszegen. A debreceni egyházmegyébe tartozó szentpéterszegi református egyház az ősz folyamán renováltatta templomát és a szépen megújított hajlékot október 22-én adták át újra rendeltetésének. Az ünnepség a templom előtt kezdődött, ahol a gondnok meghatott szavai után, Fekete Gusztáv a gyülekezet hűséges lelkipásztora intézett beszédet a hívek áhítatos seregéhez. A templomban délelőtt és délután a lelkész régi kebelbarátja és szolgatársa, Kósa Béla Balmazújvárosi volt lelkész hirdette az igét, Tóth István segédlelkész — a korábban elhalt lelkész fia — pedig keresztelést végzett. Ez volt életének első lelkészi szolgálata. Délben szeretetvendégség volt az iskolában. Örömmel adunk hírt erről a templomavatásról, amely azt mutatja, hogy az igazi vallásos életet élő gyülekezet, helyes vezetés mellett, Isten kegyelméből, még e nehéz időkben is nagy dolgokra képes.

A tiszántúli református egyházkerület nov. 21-én tartja rendes őszi közgyűlését. November 20-án esperesi értekezlet lesz.

Az Országos Bethlen Gábor Szövetség folyó hó 21-én Debrecent kereste fel. Az ünnepély kiemelkedő pontja *dr. Ravasz László* püspök beszéde volt, amely rendkívül mély hatást gyakorolt a jelenlévő nagyszámú közönségre. *Dr. Baltazár Dezső* püspök záróbeszédet mondott.

Amint az erdélyi „*Református Szemle*" írja, a román kormány az elmaradt lelkészi államsegélyek egyrészét, hét és fél millió leit, bonban kiutalja az érdekelt lelkészeknek. Az eredmény elérése *dr. Makkai Sándor* püspök, *Mester Mihály* és *Laár Ferenc* képviselő-lelkészek erélyes és küzdelmes bukaresti közbenjárásának köszönhető.

Az ifjúsági Keresztyén Egyesületek Világszövetségének Imahete 1933 november 12—18-án lesz.

A nagyszalontai hatalmas református gyülekezet lélekemelő ünnepély keretében iktatta be második lelkészi állásába *Ardái Aladár* volt gyantai lelkészt. A beiktatást *Sulyok István* nagyváradi püspök végezte.

Kőszegen megalakult a református egyházközség *Bodása János* szombathelyi református lelkész vezetésével. Az új egyházközség első főgondnokául *Jánky Béla* ny. altábornagyot választották meg.

Hivatalos értesítés.

A Tiszántúli Református Egyházkerület Püspökétől.

3585—1933. szám.

KÖRLEVÉL.

Nagytiszteletű Esperes Úr!

Az érdekeltekkel leendő közlés kérésével tudatom, az 1934. év őszén és az 1935. év február havában tartandó lelkészképesítő vizsgálatok házi dolgozatainak tételeit a következőkben:

I. lelkészképesítő vizsgálat:

1. Keresztyén hittanból: „A csodafogalom".

2. Bibliai vallástörténetből: „Az áldozat fogalma és jelentősége a Bibliában (1. az ószövetségi áldozat; 2. Jézus áldozathalála.)".

3. Ószövetségi írásmagyarázatból: „Jeremiás és a Deuteronomium".

E tételek közül egyet a jelölt kidolgozván, dolgozatát legkésőbb 1934 június 1-re, illetőleg az 1935 februárjában vizsgálatot tenni szándékozók 1934 november 1-re a lelkészképzőintézeti igazgatóhoz beküldeni tartozik. A dolgozat

tisztán és olvashatóan írva, beköttetve, a források megnevezésével nyújtandó be.

II. lelkészképesítő vizsgálatra :

1. Értekezés a következő három tétel valamelyikéről :

a) A belmisszió tárgyköréből : „A falumisszió programmja".

b) Egyháztörténelemből : „Tetszésszerinti magyar református, vagy közös protestáns egyházi folyóirat szabadon választandó 10 (tíz) egybefüggő évfolyamának — *az 1901 előtti évekből* — tudományos feldolgozása. (Az elvi és történelmi jelentőségű *eredeti* cikkek bibliografiai összeállítása és tárgyak, illetve problémák szerint való ismertetése és bírálata. A fordítások a bibliografiában szintén felsorolandók, de az ismertetésnél és bírálatnál mellőzendők.)"

c) Egyházjogtanból : „Lelkészválasztás a magyar református egyházban, figyelemmel az új törvényre."

2. Egyházi beszédek textusául : „János evangéliuma I. rész 16. v.

3. Gyakorlati bibliamagyarázat textusául : „Apostolok cselekedetei VI. rész 1—7. vers. (Hét diakonus, a gyülekezet növekedése.)"

4. Kátémagyarázatul : „XLV. Úrnapja 116—117. kérdés. (Miért kell imádkozni és mi szükséges az imádsághoz ?)"

Az egy (1) pont alatti értekezés külön s a 2., 3., 4. pont alattiak ismét külön, tehát a négy dolgozat két kötetbe kötve, a fentebb I. alatt írt módokon és határidőkig nyújtandó be az egyházkerületi lelkészi főjegyzőhöz (Makláry Károly, Kunhegyes).

A dolgozatokkal egyidejüleg küldendő be a lelkészképzőintézeti igazgatóhoz, illetőleg az egyházkerületi főjegyzőhöz 60 (hatvan) pengő vizsgálati és pecsétdíj és 10 fillér kézbesítési díj is.

A dolgozatok beadásának határidejéhez szigorúan ragaszkodom s meghosszabbításának csakis egyénenkénti kérelemre és kizárólag abban az esetben adok helyet, ha a jelölt orvosi bizonyítvánnyal, vagy egyéb hitelt érdemlő módon igazolja, hogy súlyos betegség, vagy ezzel egyenértékű „vis major" miatt volt képtelen dolgozatait a kellő időben benyújtani.

Debrecen, 1933 október 25.

Atyafiságos szeretettel :

Dr. Baltazár Dezső,
püspök.

A Tiszántúli Református Egyházkerület Püspökétől.

3483—1933. szám.

Pályázati hirdetés

a nyugdíjbalépés folytán megüresedett *kötegyáni* lelkészi állásra.

Javadalom a régi díjlevél szerint :

1. Készpénz 42, azaz Negyvenkét o. é. forint.
2. 55, azaz Ötvenöt köböl megszórt búza az egyház régi vékájával.
3. 30, azaz Harminc köböl aljgabona ugyanazon vékával.
4. 36, azaz Harminchat hold szántóföld 1100 □-ölével melyet a lelkész maga munkáltat.
5. 19½, azaz Tizenkilenc és fél hold legelőilletőség a 4. pont alatti szántófölddel egy tagban kihasítva.
6. 12, azaz Tizenkét öl kemény tűzifa idejében behordva s a lelkész udvarán ölbe rakva.
7. A régebben fizetett hat szekér széna helyett szekerétől 5, azaz Öt o. é. forintjával 30 o. é. forint.
8. Stóla a főtisztelendő Superintendentia újabb határozata szerint.
9. A lelkészi földekért a cs. kir. adót az egyház fizetendi.

Javadalom a módosítás alatt álló új díjlevél szerint :

1. Készpénz az egyház pénztárából	154.— P
2. 50 kis holdnak megfelelő (1100 □-öles) 34 kat. hold 771 □-öl szántóföld haszonélvezete. Haszonbéri érték kis holdanként 30 P	1,500.— P
3. 46.15 q gyűlt búza lelkész magtárába beszállítva à 15 P .	692.25 P
4. 15.60 q zab, vagy árpa lelkész magtárába beszállítva à 10 P	156.— P
5. 12 öl tűzifa árában az egyház pénztára fizet à 25 P	300.— P
6. Stóla az egyházkerület szabályrendelete szerint	200.— P
7. Tisztességes lakás a szükséges melléképületekkel s házi kerttel	
8. A javadalmi földek összes adóját az egyház fizeti.	
Összesen	3,002.25 P

Kötelességei az Egyházi Törvényekben foglaltatnak.

Pályázati időtartam e hirdetés megjelenésétől számított három hét.

Pályázati kérvények Szabó István esperesshez Geszt-re küldendők.

Az állás a választás érvényre emelkedése után azonnal elfoglalandó.

A pályázás a díjlevélmódosításba belenyugvást jelent.

Debrecen, 1933 október hó 19.

Dr. Baltazár Dezső,
püspök.

TARTALOM : Ötnapi vakáció. — Egy püspöklátogatás epilogusa. Kósa Béla. — Tárca : Mikor a lelkészek is kritika alá jönnek. Bor János. — Tudósítás : A debreceni egyházmegye közgyűléséről. — Különfélék. — Hivatalos értesítés : Körlevél. Pályázat.

Laptulajdonos : Dr. KUN BÉLA.

Magyarország aranykoszorús mestere

Szlezák László

harang- és ércöntőde, harangfelszerelés és haranglábgyár

BUDAPEST, VI., FRANGEPÁN-U. 77. SZ.

Telefon: Aut. 913-53. sz. Költségvetéssel díjmentesen szolgál

BUDAPEST-ANGYALFÖLDI REF. TEMPLOM RÉSZÉRE KÉSZÍTETT HARANG, MELYET DR. RAVASZ LÁSZLÓ PÜSPÖK ÚR AVATOTT FEL.

Előnyös fize feltételek. Számos egyházi elismerőlevél

Az 1900. évi párisi világkiállításon díszoklevéllel, 1921. és 1923. évi vasipari kiállításon aranyéremmel, az 1925. és 1926. évi kézműipari tárlaton kormánydíszoklevéllel, 1927. és 1928. évi budapesti, székesfehérvári, szentesi és szombathelyi kiállításokon nagy aranyéremmel kitüntetve. 1930. évi nemzetközi vásáron emléklappal kitüntetve.

A budapesti Bazilika 7945 kilogrammos új harangja gyáramban készült.

SESZTINA LAJOS

vasnagykereskedése

Debrecen.

Alapította 1819-ben Sesztina János.

*

Kitünő fütőképességü magyar „Perpetuum"-kályhák.

Magyar gyártmányu zománc-edények,

zsir-bödönök, disznóölő-kések, husvágó-gépek.

Telefon 6. és 15—48.

Protestáns egyházi irodalom!

Dr. Baltazár Dezső : Elég nekem az Isten kegyelme	**1.—**
— A próbáltatások idejéből	**—.50**
Dr. Bartók György : Forradalom és reformáció	—.30
Benke Tibor : A munkásság és a vallás belmissziói szempontból	—.60
Czeglédy Emánuel : Baltazár Dezső református püspök életrajza	**—.50**
Dr. Erdős József : A második helvét hitvallás	**1.—**
Dr. Erdős Károly : Méliusz világító-lámpásának sugarai	—.50
Dr. Illyés Endre : A magyar református földművelő nép lelki élete	2.90
Dr. Incze Gábor : Az Úr áldassék ! (57 magyar református lelkész prédikációja az év különböző ünnepeire és vasárnapjaira)	7.—
— Esketési beszédek	3.—
— Keresztelési beszédek	3.—
— Temetési beszédek	3.—
— „Az az ember Te vagy !" (Prédikációk)	2.—
Kroeker—Ferenczy Károly dr. : Világhatalom és Istenországa	3.40
Dr. szentpéteri Kun Ágota : A debreceni református Nagytemplom	**1.—**
Dr. szentpéteri Kun Béla : Magyar református egyházalkotmány	**1.60**
Makay Miklós : A gyakorlati keresztyénség világmozgalma	1.80
Dr. Módis László : Rövid bibliai héber nyelvtan	**6.—**
— Zakariás próféta és könyve	**2.80**
Dr. Ravasz László : A nemzeti egység lelke	—.40
Révész Imre élete	**1.—**
Dr. Révész Imre : Az Ige fénye (Prédikációk)	**1.20**
— Kálvin János élete	**—.80**
Szabó Gyula : „Sötétségből világosság ragyogjon !" (Prédikációk)	1.50
Dr. Szeberényi Lajos Zs. : Marxtól Leninig (A modern pogányság harca a keresztyénség ellen)	3.—
Varga József : Korálkönyv	5.—
Dr. Vasady Béla : A hit misztériuma	7.—

Fenti művek kaphatók :

„MÉLIUSZ"

KÖNYVKERESKEDÉSBEN

DEBRECEN,

FERENC JÓZSEF-ÚT 26. SZ. ALATT.

Debrecen sz. kir. város és a Tiszántúli református egyházkerület könyvnyomda-vállalata. 1933—1944